

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1016 Ngày: 28 tháng 12 năm 2014

Dứt Khoát

*Dứt khoát tâm tu tụt tiến nhanh
Tình đời rủ rước chỉ cạnh tranh
Cuối cùng tạo động chẳng đạt thanh
Thần kinh rối loạn việc khó thành*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 22/3/2005 đến 28/3/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nhớ nỗi vui buồn là sao?
- 2) Thành tâm hành pháp có ích gì không?
- 3) Nhớ nhau có buồn hay không ?
- 4) Vui trong động loạn có hữu ích không?
- 5) Thanh tịnh có vui không?
- 6) Sống vinh quang là sao?
- 7) Sống vui là sao ?

<p>1) San Diego, 22-03-05 7: 40 AM <i>Hỏi: Nhớ nỗi vui buồn là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa nhớ nỗi vui khi tương ngộ, khi buồn là hướng về dục</p> <p>Kệ: <i>Tương ngộ khi vui buồn là khổ Thở than chẳng ích vì tăng động Thương yêu là duyên trời tận độ Xét mình để dứt nỗi ưu sầu</i></p>	<p>2) San Diego, 23-03-05 8: 05 AM <i>Hỏi: Thành tâm hành pháp có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa thành tâm hành pháp rất hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Chuyên hành thanh tịnh thức tâm tu Học hỏi không ngừng trí chẳng ngu Đòi đạo phân minh đường giác tiến Qui y Phật pháp giải tâm sầu</i></p>
<p>3) San Diego, 24-03-05 4 : 15AM <i>Hỏi : Nhớ nhau có buồn hay không ?</i></p> <p>Đáp : Thưa nhớ nhau rất khó ngủ</p> <p>Kệ : <i>Nhớ nhau rất khó yên tâm định Rắc rối trong tìm hỏi hộp động Khó ngủ khó ăn lại động nhiều Tình yêu bộc khởi nhớ thương hoài</i></p>	<p>4) San Diego, 25-03-05 5: 14 AM <i>Hỏi: Vui trong động loạn có hữu ích không?</i></p> <p>Đáp: Thưa vui trong động loạn không hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Vui trong động loạn chẳng minh tâm Kết thúc chơn tu tự tiến thâm Giải tỏa phiền ưu đều hữu ích Thành tâm tu luyện lại càng minh</i></p>
<p>5) San Diego, 26-03-05 9: 03 AM <i>Hỏi: Thanh tịnh có vui không?</i></p> <p>Đáp: Thưa thanh tịnh rất an vui</p> <p>Kệ: <i>Thanh tịnh sống an với chính mình Bình tâm thực hiện qui thiên cảnh Sống không động loạn quý yêu cùng Tự giác chính mình qui một mối</i></p>	<p>6) San Diego, 27-03-05 11: 55PM <i>Hỏi: Sống vinh quang là sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa sống vinh quang là hiểu được nguyên lý của trời đất</p> <p>Kệ : <i>Hiểu được nguyên lý của đất trời Tiến hóa thâm sâu tình đạo đời Qui y Phật pháp khai thông tiến Đạo đời hai ngã tự chuyển thông</i></p>
<p>7) San Diego, 28-03-05 8 : 50 AM <i>Hỏi : Sống vui là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thưa sống vui là tất cả đều toại nguyện</p> <p>Kệ : <i>Sống vui là tất cả đều an yên Uất khí không còn chẳng lo âu Toại nguyện trong lòng không rắc rối Qui nguyên thiên giác tự an yên</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Con tôi

Con tôi cảm thức nghĩa ân
Chăm lo học hỏi giải tăng si mê
Con tôi rõ mẹ cận kề
Rõ cha gánh vác muôn bề giúp con
Con tôi xét lại đường mòn
Người người phải học giữ tròn nghĩa nhân
Con tôi tự xét tự phân
Con đường tâm đạo tôi cần phải tu
Biết mình khờ dại còn ngu
Sửa mình tiến hóa trùng tu tâm hồn
Dù cho thế cảnh dập dồn
Tâm không vọng động giữ hồn tiến thẳng
Chẳng còn cảm thấy khó khăn
Quy không thanh nhẹ ở ăn điều hòa
Mến thương ân nghĩa mẹ cha
Nhẫn hòa tự thức chan hòa tình thương
Sửa mình tự thức như gương
Thương yêu tha thứ mở đường mà đi
Con tôi tự bỏ sân si
Con tôi học hỏi một khi thức hồn
Vạn linh chuyển hóa sanh tồn
Con tôi thức giác chẳng còn si mê
Cảm thông muôn nẻo muôn bề
Tự con chấp nhận chẳng mê bên ngoài
Học đi học lại học hoài
Con tôi thức giác tiến hoài không ngưng
Con tôi chẳng có người dưng

Cùng chung một mối được mừng cảm giao
Đệ huynh giáng thế thuở nào
Nay đã tương ngộ đối trao thế tình
Con tôi càng tiến càng minh
Chơn tình sẵn có tâm linh tự bàn
Thế gian cho đến thiên đàng
Con tôi vẫn ngộ trong màn thức tâm
Con tôi hiểu lý diệu thâm
Cha Trời trông nó chẳng lầm chẳng sai
Con tôi tự nguyện đòi mài
Chung lo gánh vác lập đài thức tâm
Chẳng mê chẳng loạn chẳng lầm
Con tôi vẫn giữ siêu âm của Trời
Thức tâm tiến hóa hợp thời
Quý cha thương mẹ lập đời Tân Dân
Mỗi người đóng góp một phần
Con tôi cởi mở ân cần dựng xây
Con tôi tự giải hằng ngày
Hương thanh giải trược đổi thay thế tình
Thực hành tự đạt tự mình
Con tôi học khổ tâm linh đạt thành
Trường tồn trong luật hóa sanh
Con tôi thanh nhẹ thực hành đến nơi
Tự mình thức giác tự rời
Đời là tạm cảnh là nơi học hành
Giữ mình rõ luật hóa sanh.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Arlington, 09-09-1985

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 15

Mình xuyên giải tỏa tâm phiền muộn
Vượt khỏi trùng dương chẳng có buồn
Dứt khoát thanh bình tu tự tiến
Cần khôn quy một tiến hóa luôn.

“Minh xuyên giải tỏa tâm phiền muộn”:

Phân hồn, hồn vía xuyên được giải tỏa tâm phiền muộn, khối óc ô trược của chúng ta được giải tiến, hướng về thanh tịnh mà tiến.

“Vượt khỏi trùng dương chẳng có phiền”:

Chúng ta vượt khỏi những cái gì che đậy khối óc của chúng ta là không có buồn phiền nữa.

“Dứt khoát thanh bình tu tự tiến”:

Lúc nào cũng thanh bình, sáng suốt, tu tự tiến.

“Cần khôn quy một tiến hóa luôn”:

Hòa hợp với chân động của vũ trụ quang quy là một. Lúc đó mới thật sự tiến hóa luôn, có gì thắc mắc hướng tâm về đó, sáng chói và giải tỏa tất cả những sự lo âu.

Thực hành đúng đắn, khai triển tâm linh sáng suốt, trung tâm bộ đầu mở, thường trực hướng thượng, hướng về ánh sáng bên trên khối óc, tâm tự động tiến hóa tốt đẹp. Không thể xuất ngôn bừa bãi. Không làm điều sai quấy. Nếu làm điều sai quấy thì bộ óc không có sáng. Trong đạo nói hạ tầng công tác là luồng điện của chúng ta bị rút xuống dưới, hướng về tham dục thì không có tiến được. Nếu chúng ta cố gắng cương quyết tu tới, tu tới thì đâu có buồn. Chỉ có vui, không có buồn, không có phiền muộn nữa.

Tức là chúng ta đã giải tỏa được những sự tăm tối của nội tâm, ánh sáng thường trực quang chiếu khối óc của chúng ta, hành sự đúng đắn. Càng tu càng tiến, càng tu càng minh mẫn. Phân hồn minh mẫn sáng suốt, lúc già bỏ xác minh mẫn ra đi tốt đẹp, bạn bè đông đủ rước chúng ta. Không có một ai mà bỏ người thiện nhân tu tiến. Thiện nhân là biết cứu mình, hành pháp để cứu mình thì pháp đó mới là đúng đường đi. Hành pháp để hại người, pháp đó là sai, như học bùa để đánh ma, đánh quỷ, đó là tâm ác, không phải là tâm thiện! Tâm thiện không làm điều đó! Tâm thiện chỉ nhịn nhục, thăng hoa, tiến hóa, mới là tâm thiện. Tâm thiếu nhịn nhục là tâm ác. Chọn hành quang sáng chói là chỗ đó đó. Trung tâm bộ đầu khai mở rồi, đòi đạo song tu.

Đạo là bộ đầu rút thanh nhẹ, ánh sáng tới với tâm thức, không có bừa bãi, lúc nào xuất ngôn cũng trong tinh thần minh triết rõ rệt, thực hành đúng đắn. Tâm làm thân chịu, không có đổ thừa một ai. Dứt khoát tu tiến, nhiên hậu mới đến tới vô cùng tận, biển yêu của Thượng Đế là nơi đó.

Có thực hành mới có biết, lý luận không thể nào biết được. Những gì người truyền pháp đã giảng mà người đời thường ăn cắp nói đi nói lại, truyền thuyết nói bậy nói bạ, rồi đồ thêm rồi trật lất hết tội, đề cao là Tiên, là Phật, là Thần, là Thánh, làm cho mọi khối óc đều lo sợ khi gặp. Kỳ thật người tu phải trở về bình đẳng, thương yêu và xây dựng. Người tu không có quyền ám hại bất cứ ai, không giận bất cứ ai, chỉ dịu tiến khai mở chính mình và dịu tiến những gì ở xung quanh chúng ta mới thật sự kêu bằng giải nghiệp tâm.

Nếu không xuất phát đi lên mà cứ nhờ người ta phù hộ thì điều đó con ma lười biếng sẵn có trong thể xác chúng ta luôn luôn thích sự phù hộ, thích những gì người ta làm rồi mình ăn chứ mình không chịu làm để ăn, đó là thuộc loại lười biếng cũng như con ma. Nguyên khí của Trời Đất đã dưỡng thành nó lớn lên, mà nó còn từ bỏ nguyên khí của Trời Đất và nó không hiểu nguyên lý của Trời Đất đã xây dựng cho nó, nó cũng quên luôn rồi đâm ý lại, thì tu trong lệ thuộc làm sao tiến hóa được?

Người tu phải dứt khoát thoát tình lục dục, nhân duyên là vậy. Có như không, tu thanh nhẹ rồi cái chuyện có chúng ta thấy không, không có lo. Chúng ta hiểu rõ vạn sự trên đời là không, chuyện gì phải lo? Dứt khoát tu tiến mà thôi, ngày đêm thanh tịnh lo công phu tu thiên thì chỉ có tiến không có lùi. Vui trong thanh tịnh, vui trong sự sáng suốt, vui trong khả năng sẵn có của chính mình, đồng hành với nhân loại, hòa

cùng Trời Đất mà tiến thân, dẹp bỏ tất cả những sự chấp mê. Trai giới mà tâm không chịu ăn chay, tâm làm bậy mà nói chuyện trai giới gì? Ăn thì khổ, hành sai khối óc, chuyển sai, hành sai, luồng điện không mở là tức nhiên hành sai, thì uổng cho một kiếp người có xác mà không biết khai thác lấy chính mình, tự tạo buồn phiền cho chính mình, gây rối cho chính mình và không tháo gỡ được.

Duyên lành Trời cho chúng ta có thể xác đầy đủ cơ năng trong cơ tạng, có lực căn lực trần mà không chịu tu tiến để khai mở nó ra, thì tạo loạn cho chính mình mà thôi. Lo sợ, lo sợ tất cả những chuyện vô lý. Người thế gian ai cũng muốn có thể lực, có tiền, nhưng mà cái đó cuối cùng là tạo động, nằm trong luật nhân quả thấy rõ. Nhân không tốt, có thể lực hại người là nhân không tốt, cái quả thì không lành. Kết quả hai năm sắp chết nó nhiều chuyện xảy ra lắm.

Nhiều người có tiền có bạc tại sao gia đình không ổn, con không nghe? Vì cái nhân của mình không tốt, phải chấp nhận, sửa nó mới tiến. Nhiều người có tiền xây tâm tự ái, vách tường tự ái càng ngày càng cao, tưởng là bảo vệ được mình, rốt cuộc bịnh nan y đến, rú rú ra đi, không biết đường lối về, hội nhập trong chỗ ma quỷ chuyển động bất thường, trừng trị. Lúc đó mới hiểu được mình là sai, xuống địa ngục chỉ có khóc mà thôi. Dù cho bận áo lụa cũng chỉ có khóc mà thôi, tiền không có cứu được. Tâm mới thật sự cứu được. Dừng mãi tu học mới tự cứu được còn sợ sệt chừng nào thì nguy hại chừng này.

Tu không biết thanh tịnh là ở đâu? Khối óc của chúng ta có lãnh vực thanh tịnh mà không biết chiều hướng phát triển thì làm sao mà thanh tịnh được? Càng ngày càng tu về Pháp Lý Vô Vi, khứ trước lưu thanh thì đương nhiên nó phải trở về với thanh tịnh. Sống trong động loạn nhưng mà tâm lúc nào cũng yên, trí lúc nào cũng sáng rõ, hiểu được đường lối đi, hiểu được nhịn nhục để giải tỏa những nghiệp chướng trong nội tâm của chúng ta. Thực hành đứng đắn thì tự cứu chớ đâu có hại được.

Không thực hành là tự hại và không tự cứu vì mắt mũi tai miệng nhìn thấy như vậy và theo như vậy nhưng mà cuối cùng là tự hại, không có giải quyết được. Mà ý thức được mới kêu bằng giải quyết được. Xác chúng ta là cái Tiểu Thiên Địa rất rõ ràng, có cơ cấu minh triết phát triển tới vô cùng. Không khai mở lấy chính mình làm gì có được cơ cấu minh triết mà tiến thân. Phần hồn là quan trọng, trách nhiệm hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ để giáo dục lực căn lực trần tiến hóa. Khi đi làm chúng ta cũng nhịn nhục và nhớ tới nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tinh thần phục vụ càng ngày càng cao, chúng ta không phải thấy đi làm nhưng mà thấy đi tu. Đi tu vô chùa cũng vậy, cũng bắt làm lưng khổ cực lắm chứ không phải là dễ dãi như ở ngoài đời, hi sinh tất cả những tự ái, nhịn nhục mới có cơ hội tiến hóa tốt đẹp trong tâm thức.

Khoa học huyền bí nằm ẩn tàng trong tâm thức. Niệm Phật bằng cái phương pháp co lưới răng kẻ răng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật nó mới khai mở huyền bí của nội tâm mới giải tỏa tất cả những sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm. Chúng ta làm người ở trong động loạn nhưng mà lúc nào cũng thanh thản, chấp nhận hoàn cảnh hiện hành mà tu học tiến hóa. Cần gì phải bỏ nhà bỏ cửa đi đâu? Lên núi để làm chi? Chưa có khả năng thì cạp ăn, ma nhất. Mà nếu chúng ta tu đầy đủ có khả năng chúng ta đi lên núi cũng được đâu có sao. Thức hòa đồng khai mở không có thấy nạn. Đi đâu thì Sơn Thần, Thổ Địa người ta có an bài cho chúng ta đường đi rõ ràng, không sao. Trì tâm tu tiến, nơi nào cũng được. Vượt khỏi ngũ hành, vượt khỏi sức hút của hồng trần thì khỏi còn sự lo âu nữa. Tu trong thanh tịnh mới thật là sự quý giá vô cùng.

Hướng tâm cầu nguyện

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà Nguyễn Thị Bảo là thân mẫu của bạn đạo Nguyễn Quốc Tuấn

Sinh năm 1924 mất vào hồi 20h30 ngày 16.12.2014 tức ngày 25 tháng mười âm lịch tại Thôn Yên Viên, Xã Vân Hà, Huyện Việt Yên Tỉnh Bắc Giang sớm được siêu thăng tịnh độ.

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ ông TRAN BA sanh 1921 là ba của bạn đạo TRAN VAN NGHIA và NGUYEN THI THU HONG , mất ngày 10-12-2014 (nhằm ngày 16-10 al giáp ngọ) tại LONG THANH , thọ 92 tuổi được siêu thăng tịnh độ .

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo

Gia đình anh NGHIA kính báo

c huynh

Báo cáo sức khỏe của bà Tám

Ngày 25 tháng 12, 2014

Từ thứ hai 22 tháng 12 Bà Tám đã được chuyển qua 1 bệnh viện chuyên môn để phục hồi chức năng (rehab), mỗi ngày đều được những người chuyên môn về vật lý trị liệu (Physiotherapy) tới tập cho bà khoảng 1 tiếng vì sức khỏe còn yếu không tập nhiều được

Tất cả những dịch vụ y tế của Canada, từ giải phẫu, thuốc men đến sự chăm sóc của bác sĩ và y tá đều hoàn toàn miễn phí. Bà Tám là công dân Canada nên được hưởng tất cả các quyền lợi này.

Ngoài ra, từ khi Đức Thầy ra đi, bà Tám không muốn nhận tiền bạn đạo vì bà Tám không muốn nợ ai hết. Xin quý bạn đạo an tâm và không cần thiết quyên tiền cho bà Tám mà **hướng tâm đến bà là quý nhất.**

Xin cảm ơn sự quan tâm của quý bạn đạo!

Kính thư

Phan Cao Thăng